

“ Els somnis s'han de complir ”

Núria Feliu

líniasants ^{19 anys}

Núm. 472 · 27/7/2022 · liniasants.cat

Se'n va una icona

Sants s'acomiada de Núria Feliu, l'artista local i universal que va dur l'orgull santsenc a tot arreu

pàgs 3 i 16

“Tenia un do, un caràcter especial per saber què faltava al barri”

Pere Ribas
Centre Social de Sants

“La Núria mai fallava quan li demanàvem que vingués a ajudar-nos”

Albert Torras
Eix Comercial Creu Coberta

“Tractava tothom amb proximitat, fos un líder polític o un veí corrent”

Jordi Falcó
Centre Social de Sants

Festa Major

2022

Mercat de Sants

En col·laboració amb

DIMECRES 24 D'AGOST

11:00h.

Al Mercat

Ofrena floral a Sant Bartomeu

Per part de la Federació de Carrers de la Festa Major

11:30h.

Al Mercat

Aperitiu Mariner de Festa Major

El Mercat de Sants us obsequiarà a tots amb la degustació d'un aperitiu al Carrer Sant Jordi

DIUMENGE 28 D'AGOST

Cursa ciclista Gran Premi Mercat de Sants

Al Carrer de Sants

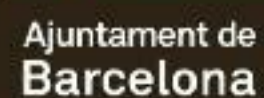

t'hi esperem!

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya

 Mercats de Barcelona

 Ajuntament de Barcelona

La veu de Sants es fa eterna

» La mort de Núria Feliu ha suposat un cop fort per a Sants, que diumenge la va acomiadar
 » Al llarg de la seva vida la cantant es va implicar en la vida veïnal i en moltes reivindicacions

Alba Losada
SANTS

La cantant santsenca Núria Feliu va passar gran part de la seva infantesa a la polleria que la seva mare tenia al Mercat de Sants. Tal com explica el periodista local Albert Torras, una part clau de la dona en la qual es va convertir amb els anys es va forjar allà. “La seva mare li deia que per ser una bona botiguera s’havia de saber escoltar, perquè la gent anava al mercat a comprar i desfogar-se. Va aprendre a escoltar, i això li va donar després, com a artista, la capacitat de ser propera i empàtica amb la gent”, diu Torras.

Aquestes paraules són una manera de recordar Feliu, de fer un petit homenatge a la seva implicació amb Sants després que morís el passat 22 de juliol amb 80 anys. Una pèrdua que es va sentir amb força al barri, a tota Barcelona i a Catalunya. Prova de l’estima que l’artista va despertar al llarg de la seva vida és la capella ardent de diumenge passat, on van assistir més de 1.500 persones, entre les quals hi havia el president de la Generalitat, Pere Aragonès i l’alcaldessa Ada Colau.

Una altra prova d’aquest sentiment és la cerimònia de comiat que se li va fer el mateix dia al vespre a l’església de Santa Maria de Sants. Els centenars de persones que hi van acudir van recordar-la entre actuacions d’Elèctrica Dharma, Marina Rossell, grups de coral, dels castellers i de la seva família i, paral·lelament, dels Segadors i cançons com La Santa Espina o la Cançó de Sants. Aquesta última recorda el sacrifici i esforç que tants treballadors de la zona van fer en el passat per tirar endavant.

Més de 1.500 persones van passar per la capella ardent el passat 24 de juliol. Foto: Laura Fíguls/ACN

UNA LLUITADORA INCANSABLE

No hi ha dubte que Feliu ha marcat a foc tota la ciutat, i és per això que l’alcaldessa Colau va anunciar que tindrà una plaça al barri pel qual va lluitar durant anys amb la idea de convertir-lo en un lloc millor. No se sap quin serà l’emplaçament, però un dels fundadors del Centre Social de Sants, Pere Ribas, té clar quin seria un dels “més adequats”: la plaça Osca. Les raons que defensa són tant pures com simples: “És on va néixer i viure durant molts anys”. Tot i això, reconeix, hi ha un lloc encara millor: el Centre Cívic Cotxeres de Sants, que es va convertir fa dècades en un equipament gràcies a una lluita veïnal en la qual Feliu va participar.

El seu paper a les lluites del Centre Social de Sants va ser molt important. Tal com indica Ribas, durant els anys setanta i vuitanta

organitzava festivals, als quals convidava a reconeguts cantants que coneixia, per recaptar diners per a l’entitat veïnal. Es feien servir, entre altres, per fer cartells i propaganda, organitzar mobilitzacions o finançar al·legacions.

Un exemple, recorda Ribas, és el pla comarcal de Sants, que va provocar 30.000 al·legacions perquè suposava diverses afectacions que repercutien a veïns. “Feliu es va preocupar que arribessin els diners per poder-les traslladar”, afirma Ribas. Per part seva, un altre membre del Centre Social de Sants, Jordi Falcó, recorda que també va ajudar a fer realitat espais públics necessaris per al veïnat, com la millora de la plaça de Sants o la creació del parc de l’Espanya Industrial.

És evident que Feliu no hauria fet res d’això si no hagués tingut la capacitat de veure el que real-

ment importava. Tal com afirma Falcó, “tenia un do, un caràcter especial, per saber identificar què faltava al barri”. Aquesta implicació la mostrava amb total naturalitat als diferents llocs on tenia visibilitat, com per exemple a tertúlies de televisió en les quals recordava quina era la realitat dels carrers santsencs. “Alguna vegada havia arribat a dir: ‘He de marxar perquè hi ha una manifestació’”, assenyala Falcó sobre una espontaneïtat que també es veia en relacionar-se amb la gent. “Tractava tothom amb proximitat, fos un líder polític o un veí corrent”, afegeix.

ÚLTIMS ANYS

Les lluites també van formar part de la vida de Feliu en els darrers anys. Un exemple, recalca Ribas, és un dels conflictes que va generar els disturbis més grossos que Sants recorda en la darrera

dècada: els de Can Vies. Feliu, com altres persones, volia una solució, i és per això que va fer de mediatra entre els seus integrants i l’Ajuntament “perquè es poguessin quedar al centre social”, diu aquest veí.

Pocs anys abans també es va bolcar en l’activisme independentista. A partir de l’any 2012 va anar per tot Catalunya amb l’Assemblea Nacional de Catalunya (ANC) i va recitar poemes a diversos llocs. Ni tan sols la pandèmia va impedir que l’11 de setembre del 2020 participés en un acte a la plaça dels Països Catalans. Pocs dies després, va partir l’ictus que la va deixar diversos mesos lluny dels escenaris, de l’activisme i de la gent que sempre havia intentat cuidar. La seva aportació, però, va perviure en els cors dels veïns i del seu, per sempre estimat, barri de Sants.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Aguantant metxa

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

Premeteu-me un article que no regalarà cap orella. Estic preocupat. Fins i tot diria que estic enfadat. És clar que aquests sentiments no m'afloren ni cada dia ni de manera permanent. Són un pòsit, una gota –malaia– que va fent forat i que, malgrat que no ha aconseguit que voti un extrem, que deixi de votar o que me'n vagi a una manifestació com els ciutadans de Sri Lanka, va minant els fonaments d'una manera de viure i de veure la comunitat i la societat.

Demano disculpes, d'entrada. I també vull aclarir que aquest sentiment, decebut, no m'impedeix fer coses, viure i gaudir de la gent i dels entorns on em sento còmode.

Tot va bé fins que reviso el temps que fa que estem en crisi –ambiental i econòmica–, i em remou l'ànima veure que tot això que ens passa, i que ens passarà, fa anys que dura. Que fa 15 anys que aguantem metxa, amb la crisi econòmica, i que no estem millor, sinó pitjor. Que fa 30 anys que advertim de la degradació del clima, i que no estem millor. I que tot allò que dèiem als anys feliços sobre si deixaríem un món millor als nostres fills era mentida. Que no. Que no ho farem. Que deixarem un pitafi de món. Vivim una guerra que en són moltes. Patim una inflació i un empobriment general. Hi ha tensions demogràfiques. El clima està fet una merda. L'aigua és insuficient. Mentre l'Índia, Rússia o la Xina fan animalades amb les seves polítiques industrials, nosaltres fem el passerell reciclant o separant, comprant amb bossa de roba i deixant els cotxes a casa per contribuir no sabem ben bé a què. Veient com evoluciona tot, et qüestionen si cap política ha tingut impacte, si cap decisió personal ha servit d'alguna cosa o si tot era un postureig de ca l'ample.

Ara resulta que la guerra d'Ucraïna tornarà a endarrerir la transició energètica, obrirem de nou les mines de carbó i considerarem verdes l'energia nuclear i el gas. Com si el clima fos un objecte o una jo-

guina que podem treure a passejar quan no tenim res més important a fer.

El primer mal del món és climàtic, i pot endur-se tots els governs i l'ordre mundial per davant. Hi ha un "pecat" comú, que és l'avarícia, que amara tot el que passa i el que fa que anem malament. A més de l'avarícia, hi ha un egoisme que ens mata com a comunitat. I hi ha un segon mal, que és l'estructural crisi econòmica i de model social, que explotarà per la inflació i la impossibilitat de prendre decisions globals per frenar-la.

En el mentrestant, en aquest moment greu, la gent aguanta metxa, observa i s'apunta als extrems o pateix sense compartir gaire les seves pors. També veu, impotent, com les actituds avars i egoistes guanyen la partida. I com perd tothom que procura fer i viure tenint en compte les amenaces que planen sobre la humanitat. Passa el que descriu magistralment la pel·lícula on Leonardo DiCaprio s'adona que tot plegat és un circ d'interessos i de frivolitat, a *Don't Look Up*.

La gent aguanta metxa, però veu que hi ha companyies energètiques –grans, molt grans– que aprofiten els alts preus de l'energia per buidar embassaments i cobrar cara l'energia que per a ells és més barata de produir.

La gent aguanta metxa mentre veu i ha de callar davant de tots els que defensen només els seus interessos corporatius, decorats en proclames que són xantatge.

La gent aguanta metxa i veu que hi ha institucions i organitzacions que amplien els privilegis dels seus treballadors mentre en altres sectors i oficis se'n perden per poder-los anar mantenint.

La gent aguanta metxa mentre veu que les empreses globals no tributen de manera justa.

La gent aguanta metxa mentre les benzineres es queden els cèntims que eren per a nosaltres gràcies a la rebaixa imposada pel govern espanyol.

Aguantar metxa no és el que havíem previst, per descomptat. I aguantem metxa per no acabar-ho trencant tot, mentre veiem que tot es trenca. El món no va. I no podem canviar el món. És així de simple. I és veritat que els que tenim 50 i més anys hem viscut diferents crisis i hem vist com tot anava a millor, però també fa molts anys que veiem –els que ho volem veure– que vivim en un polvorí o en un castell de cartes que no sabem quant de temps més restarà de peu.

Em preocupa el clima, la inflació, el desequilibri demogràfic, l'extrema debilitat de la democràcia liberal, la Unió que no ho és, els polítics que no es volen entendre per pura tàctica del curt termini, les companyies que no se sustenten en res tangible, les administracions atrinxerades en la burocràcia o l'endeutament bestial que ja no pagarem mai i que ens fa anar coixos i la manera infantil com segueixen explicant que farem tantes i tantes coses que no farem.

Aguantem metxa davant dels que encara no han decidit salvar la humanitat de si mateixa. No podem seguir explicant a la gent que les coses aniran millor i que serà així sense cap esforç de ningú, ni dels governs, per fer-ho possible. No pot ser que no trobem gent per treballar pintant una carretera perquè molta gent viu prou bé sense treballar o perquè som un país garantista on la "titulitis" i el proteccionisme mal entès frenen l'aprenentatge que es fa per la pràctica. No pot ser que vulguem una millor sanitat i no siguem capaços de produir més metges. No pot ser que hàgim de consumir productes de més a prop però no trobem qui vulgui treballar la terra. No pot ser que una pandèmia ens faci descobrir que, per no fer, no fem ni els respiradors dels hospitals.

Aguantem metxa, però no hi ha més cera de la que crema. La inflació és el darrer dels preludis. Hem de tornar enrere per poder tornar a anar endavant.

Les millors perles

Una influencer és traslladada des de l'aeroport en cadira de rodes amb un "mal agonitzant" i al final descobreix que tenia gasos. Li ha passat a la brasilera Vitoria de Felice, que ha reconegut que li feia vergonya tirar-se un pet davant el xicot.

La policia italiana persegueix, reté i escorcolla a punta de pistola el jugador del Milan Tiémoué Bakayoko (francès d'origen ivorià) fins que els agents s'adonen de qui és. L'actuació ha estat titllada de racista. I amb raó.

"Prohibit practicar sexe anal/oral/vaginal a la biblioteca". Això diu el cartell d'una biblioteca catalana que s'ha fet viral a Twitter, on @kozackkk ha compartit la imatge i una reflexió: "Que animat que està el panorama si han hagut de posar això".

Un govern espanyol amb Iglesias de president, Junqueras i Otegi de vicepresidents i Echenique com a ministre de Defensa. És l'anunci que ha fet Iglesias en ser preguntat pels mitjans. Avisem per si de cas: feia broma.

Nia Escolà/ACN

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 10856-2003

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Difusió controlada

ESPERIT METROPOLITAN

LAS ARENAS

C.C. Arenas de Barcelona
3ª Planta · 93 426 00 76

METROPOLITAN SPORT CLUB & SPA

GALILEO

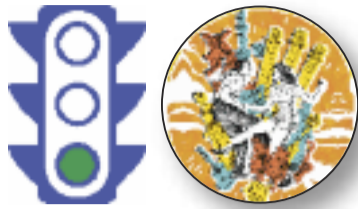
Galileo, 186 · 93 490 50 40
(Al costat d'Av. de Madrid)

Inscripció online

www.clubmetropolitan.com

BARCELONA (7) · MADRID (4) · ZARAGOZA (2) · BILBAO (2) · SANTANDER · SEVILLA · GIJÓN · VIGO · LA CORUÑA · SAN SEBASTIÁN · NIZA

Els semàfors

FM del Poble-sec

La Festa Major del Poble-sec va omplir el barri de festa entre el 15 i el 24 de juliol. Després de dos anys de restriccions per la pandèmia, els veïns van gaudir amb normalitat d'actes per a tots els públics, concerts i cultura popular.

pàgina 8

Ajuntament

Fa uns dies l'Ajuntament va aprovar inicialment prohibir la circulació de bicitaxis durant sis mesos a cinc zones de la ciutat: l'avinguda Paral·lel, la Sagrada Família, el Camp Nou, el Quadrat d'Or de l'Eixample i el Park Güell.

pàgina 8

Salva Vendrell

Salva Vendrell ha estat reelegit president de Barcelona Comerç per quatre anys més. Vendrell, que ha rebut el suport dels 23 eixos comercials que conformen l'entitat, vol assolir tots els projectes previstos en l'anterior mandat.

pàgina 16

El + llegit

líniasants.cat

- 1 **L'últim adeu a Núria Feliu empetiteix el cor de Sants**
- 2 **Els jardins de la Mediterrània: un punt conflictiu pel soroll**
- 3 **Tot a punt per a l'esperada Festa Major del Poble-sec**
- 4 **Mor un home atropellat al barri de la Bordeta**
- 5 **Se'n va una icona: mor Núria Feliu als 80 anys**

Tribuna

Els 'hooks' del periodisme local

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

L'altre dia em queia a les mans *La fàbrica de cançons*, un llibre interessant de John Seabrook, articulista del *New Yorker*. En un viatge de Nova York a Los Angeles i d'Estocolm a Corea, Seabrook explica que els *hits* actuals estan plens de *hooks*, una mena d'hams musicals dissenyats per enganxar-se a la nostra oïda. Els seus compositors, relata l'autor, han dedicat centenars d'hores a inventar-los; a aconseguir que la melodia, el ritme i la repetició s'incrustin al cervell humà. I els han pensat perquè aquesta experiència funcioni sempre. Per activar-nos un punt de plaer sigui quan sigui i on sigui.

Més enllà del llibre en si, que recomano tant als malalts de la música com als que no s'imaginen perdent el cap per l'última cançó –posem pel cas– de Rosalía, tot plegat ve a tomb perquè, mentre el llegia, no podia parar de pensar que tant de bo al nostre gremi tinguéssim tan clar, i tan treballat, com aconseguir activar aquest punt de plaer entre els nostres lectors. “Quins serien els *hooks* del periodisme –en el meu cas– local?”, em preguntava.

En una professió que sovint es pensa i es treballa més per a l'autoconsum que per a qui ens adreçem –quants periodistes escriuen per a ells mateixos i les seves dèries?–, pensar en aquests termes no és fàcil. El periodisme ha de generar plaer? Informant, per exemple, es pot generar plaer? I opi-

nant o entrevistant? Són preguntes que poden tenir diverses respostes. Jo diria, però, que si volem tenir futur, com a mínim ho hem d'intentar. Buscar el plaer dels nostres lectors, sí, que pot ser de molts tipus. Pensar més en l'audiència, en què vol i en què espera.

I això, és clar, passa, en primer lloc, per tenir definida precisament aquesta audiència. La nostra audiència. Un requisit que a la trinxera de la proximitat –paraula de moda

plicant que anaven tots junts amb els fills en bici a l'escola, sense cap mena de repercussió mediàtica? Quan avui els *bicibusos* s'han multiplicat arreu de la ciutat, estan influïnt en l'agenda política i fins i tot han fet el salt a altres països, la resposta és molt fàcil. Però intuir-ho en aquell moment i donar-li importància quan era incipient no ho és tant. I us asseguro que, per a aquells quatre gats –que després van ser centenars–, veure la seva iniciativa a les pàgines del diari del barri els va generar plaer. Plaer periodístic, sí. I encara ara ens ho recorden.

És només un exemple. Un petit exemple que al meu entendre il·lustra els possibles *hooks* del periodisme, especialment del de proximitat: centrar-se en el que mou les persones; acompanyar sense alligonar; saber detectar incipientment quan el món canvia –i explicar-ho– en lloc de voler-lo canviar nosaltres,

que no som tan imprescindibles; ser una part més de la comunitat sense voler ser el tot... En definitiva, fer periodisme pensant més en els altres que en nosaltres. Una cosa tan fàcil de dir com difícil de fer, però indiscutiblement necessària.

Hem de saber detectar incipientment quan el món canvia –i explicar-ho– en lloc de voler-lo canviar nosaltres

i que tothom predica, però que no tants apliquem –tenim més a l'abast. Ara bé, que ho sapiguem aprofitar ja és una altra cosa. Perquè en el dia a dia periodístic prenem contínuament decisions, aparentment insignificants, que determinen si ens apropem o ens allunyem de la nostra audiència.

¿Valia la pena informar sobre aquells quatre gats de l'Eixample de Barcelona que un dia van trucar a la redacció ex-

Línia Sants no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#IncendiIntencionat

@324cat: Els Agents Rurals, sobre l'incendi del Pont de Vilomara: "La principal hipòtesi de treball és que l'origen sigui la intencionalitat".

#TornaAnnaGabriel

@freeannagabriel: L'ordre de detenció contra Anna Gabriel queda sense efecte. Acompanyada pels seus advocats, s'ha personat a Madrid davant el Tribunal Suprem.

#DoloresDelgadoPlega

@MarPoyato: Dolores Delgado plega com a fiscal general de l'Estat per motius de salut. Delgado ho ha comunicat a la ministra de Justícia, Pilar Llop.

Casals d'estiu per a famílies monoparentals: quan les vacances i la conciliació encaixen

► Un estiu en la vida d'un infant o d'un jove és tot un món. És el moment en el qual la rutina escolar, que queda temporalment aparcada, dona pas a dos mesos de diversió i descans, però també de descobriment, aventures i amistat. Tanmateix, aquesta imatge idíl·lica de l'estiu no sempre es compleix. I és que hi ha molts nens i nenes que queden al marge de les activitats de lleure estival perquè les seves famílies no tenen recursos suficients i no poden accedir a un casal o a unes colònies. A més, sovint les beques que hi ha disponibles no cobreixen tot el temps que els pares necessiten per tenir els fills gaudint alhora que cuidats, atès que treballen.

És per aquesta raó que Nдавant, una empresa especialitzada en neteja, desinfecció i manteniment, ha posat a l'abast d'algunes de les seves professionals casals d'estiu per als seus fills i filles durant el juliol i l'agost. Els municipis on es porten a terme són Martorell, Badalona i Barcelona. El programa està adreçat a famílies monoparentals maternes, especialment aquelles amb menys recursos i més necessitats, i té un doble objectiu: per una banda, facilitar que aquests infants pu-

Nдавant posa l'accent en la necessitat que els infants i els joves puguin divertir-se amb un temps educatiu de qualitat i normalitzat. Fotos cedides

responsabilitat a l'hora de fer la selecció de les persones que podem ajudar", reconeix la Rosa, que tot i això destaca que es tracta d'un moment "gratificant". "Promovem un canvi de rutines perquè les famílies portin una vida normalitzada", subratlla.

I no s'equivoca. Ho corrobora la Gisela Rivera, professional de neteja de Nдавant i una de les vuit beneficiàries de la iniciativa aquest estiu. "Vaig veure la llum quan m'ho van proposar", reconeix, i explica que gràcies al programa de casals d'estiu està podent conciliar la seva vida familiar i professional. La seva filla Isabela té dos anys i depèn totalment d'ella, i en ser família monoparental la situació es complica, ja que tot l'esforç de criança recau sobre la Gisela.

És per aquesta raó que el programa de Nдавant busca donar respostes personalitzades a cada cas. En aquest sentit, la Rosa detalla que l'empresa, que s'encarrega de buscar un casal adequat, prioritza que aquest es faci a prop de casa del beneficiari, per tal que s'adapti a la perfecció a les seves necessitats i li faciliti el dia a dia. Aquest és el cas de la Maribel Moreno, una altra professional de neteja de Nдавant la filla de

la qual, la Izaskun, també està gaudint d'un casal aquest estiu, que a més compta amb una setmana de colònies. La jove té diversitat funcional i el casal al qual assisteix està adaptat a les seves necessitats. "Com que les meves possibilitats de mobilitat no són gaire bones, el fet que l'empresa s'hagi ocupat de trobar-nos una opció propera a casa m'ho ha posat molt fàcil. La meva filla va a un casal, adaptat, on està aprenent moltes coses noves", celebra la Maribel.

La seva història és similar a la de la Gisela. La Maribel i la Izaskun són també família monoparental, i la situació de la seva filla li ha dificultat enormement la conciliació laboral al llarg de la seva vida. És per

Els municipis on es porten a terme són Martorell, Badalona i Barcelona

aquesta raó que la Maribel expressa gratitud per haver estat seleccionada en el projecte de Nдавant. "Que l'empresa es preocupi per la situació dels seus

treballadors és molt bo", destaca la Maribel.

De fet, aquest és un dels punts en el qual posa èmfasi la Rosa. "El projecte té un impacte molt positiu en la plantilla, ja que persegueix el benestar, no només de les professionals, sinó també de les seves famílies", argumenta, afegint que és important que les i els professionals percebin que hi ha un "equip humà" al darrere de la seva empresa. I la Maribel i la Gisela ho constaten: "S'han preocupat molt; jo no podria haver pagat un casal com aquest", remarca la primera.

"PETIT GEST, GRAN IMPACTE"

L'altre benefici el reben els infants i els joves. En el cas de la Isabela, les activitats del casal li permeten fer sortides a l'aire lliure, visitar granges o plantar vegetals. "És gratificant que les persones professionals dels nostres equips vegin que el més important per a elles, els seus fills i filles, estan gaudint", reitera la Rosa. Un sentiment de tranquil·litat que les mares viuen intensament. De fet, la Gisela relata que cada nit la Isabela li explica tot el que ha fet durant el dia i les aventures que ha viscut, i que després li pregunta com li ha anat el dia.

És un cas similar al de la Izaskun. La seva mare confirma que la jove "està supercontenta" amb les activitats que està fent al casal, i diu que espera amb desig poder gaudir del

"Vaig veure la llum quan m'ho van proposar", diu una beneficiària

ball i de la discoteca de les colònies. En aquest sentit, Nдавant posa l'accent en la necessitat que els infants i els joves puguin divertir-se amb un temps educatiu de qualitat i normalitzat, a través del qual desenvolupin valors i capacitats com la intel·ligència emocional i la convivència entre iguals.

Aquesta iniciativa s'emmarca en el compromís social de Nдавant, que no només vetlla per la inclusió sociolaboral de persones que viuen situacions complicades, sinó que també promou la igualtat d'oportunitats, així com l'estabilitat personal i professional. "És un petit gest que genera un gran impacte", conclou la Rosa.

Nдавant fomenta la conciliació familiar i la reducció de les desigualtats

guin gaudir d'un lleure estival normalitzat i, per l'altra, que les mares puguin continuar fent la seva feina amb la tranquil·litat de saber que els seus fills i filles estan cuidats i gaudeixen d'uns casals que els aporten grans beneficis. "Vam detectar la necessitat d'algunes treballadores que no podien accedir a més jornada laboral, perquè no podien conciliar durant l'estiu", explica Rosa Llamas, directora de persones de Nдавant.

REDUINT LES DESIGUALTATS

Per tot plegat, la iniciativa de Nдавant vol fomentar la conciliació familiar alhora que incideix en la reducció de les desigualtats. L'any passat, diverses famílies van ser seleccionades per al projecte, i enguany la xifra és de vuit. "Es té una gran

La primera fase per pacificar el carrer Piquer (el Poble-sec) es posarà en marxa l'1 d'agost. Fins al novembre es transformarà el tram comprès entre els carrers Palaudàries i Mata per continuar després fins a Nou de la Rambla i acabar a la cruïlla amb el carrer d'en Fontrodona.

L'alegria torna a conquistar el Poble-sec per la Festa Major

TRADICIÓ ▶ La Festa Major del Poble-sec va fer vibrar el barri entre els passats 15 i 24 de juliol. Els sopars, concerts i activitats que es van fer van omplir els seus carrers i places de veïns de la zona i d'altres barris que tenien ganes de tornar a gaudir de la tradició sense mascaretes, distàncies ni límits d'aforament. Així ho va viure el president de la Coordinadora d'Entitats del Poble-sec, Antoni Reig, que diu que l'esdeveniment es va celebrar amb "tota la normalitat" i que hi va haver una gran afluència de públic. Les ganes de festa i de compartir bons moments amb els veïns al carrer, afegeix, ja se sentien abans que comencessin les festes: "Érem unes 50 entitats preparant-les, més les que van venir de noves".

Durant els 10 dies que van durar, es va poder gaudir d'una gran varietat d'activitats. Algunes d'elles van ser 'Cinema a la fresca', Nit de flamenc', el ball de la Festa Major, concerts als jardins de les Tres Xemeneies, un

Les festes es van celebrar entre el 15 i el 24 de juliol. Foto: Ajuntament

torneig de vòlei i una de les grans novetats d'enguany: esdeveniments al teatre El Molino. "Es va fer un espai de cabaret i un altre de màgia per a nens durant els dos dies que El Molino va estar obert al barri", recorda Reig.

Una altra novetat va ser la bandera del Poble-sec, creada fa poc, que per primera vegada es

va veure penjada per diferents balcons d'habitatges del barri. "Se'n van fer un miler i es van exhaurir totes. Les associacions de veïns del Poble-sec i de la França Xica n'estan fent més perquè més persones les penguin a casa", explica Reig, content que l'orgull poblesequí es torni a reivindicar durant les festes.

Prohibeixen els bicitaxis al Paral·lel durant sis mesos

MOBILITAT ▶ Fa uns dies l'Ajuntament va aprovar inicialment un decret que prohibeix la circulació de bicitaxis a diverses zones de la ciutat durant un període de sis mesos. La restricció serà vigent principalment durant els mesos de més activitat turística, quan més s'ocupa l'espai públic, i entrarà amb vigor amb l'aprovació definitiva. Les cinc zones de la ciutat on s'aplicarà aquesta mesura són l'avinguda Paral·lel, el Camp Nou, la Sagrada Família, el Quadrat d'Or de l'Eixample i el Park Güell.

L'Ajuntament ha detectat en els darrers anys que l'impacte

del creixement de l'activitat econòmica i del turisme a altres zones de la ciutat ha provocat el desbordament de bicitaxis més enllà de Ciutat Vella i Sant Martí –on ja hi havia restriccions–, així com cap a zones emblemàtiques amb interessos artístics, culturals o de grans esdeveniments. El consistori té diverses raons per restringir el seu ús. Tal com va dir la tercera tinent d'alcaldia i regidora de Mobilitat, Laia Bonet, "no responen al model de mobilitat que el govern vol per a la ciutat: generen molèsties de circulació, problemes de seguretat i fan la competència deslleial al taxi".

Els bicitaxis s'han prohibit a cinc zones. Foto: Elisenda Rosanas/ACN

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Collboni: “Espai Línia és una ambaixada del món local al centre de Barcelona”

Prop de 150 persones van assistir a l'acte inaugural. Foto: Joanna Chichelnitzky

Estrena lluïda. Divendres 15 de juliol, en plena onada de calor, Espai Línia es va omplir de gom a gom en el dia de la inauguració d'aquest primer Centre de Comunicació de Proximitat impulsat pels diaris *Línia* i *Comunicació 21* al carrer Girona, 52 de Barcelona.

Entre les prop de 150 persones que van assistir a l'acte inaugural hi havia polítics de la primera línia de gestió de la metròpoli, periodistes de renom i cares conegudes dels moviments veïnals. Molt pocs van voler perdre's la presentació del nou espai, que vol convertir-se en un centre de trobada de tots els barris metropolitans: la Casa dels Barris. L'editor del Grup Comunicació 21 i impulsor de la iniciativa, David Centol, resumia l'essència del nou centre en el seu discurs de presentació, assenyalant que “Espai Línia és una idea més que un espai; una idea oberta a tothom”.

En aquest sentit, Centol va deixar clar que el nou espai té com a objectiu trencar la barrera entre els lectors i els mitjans que massa vegades s'ha instal·lat en el sector de la comunicació. “Volem reconnectar amb els lectors, però també amb les fonts d'informació, amb els territoris metropolitans i amb les administracions, especialment les municipals”, afirmava l'editor. És per tot això que Espai Línia serà un indret on es crearan continguts, però on també es duran a terme exposicions –la primera, ja en marxa, porta per títol *La Barcelona desconeguda* i vol fomentar el turisme kmo–, cicles de conferències i de-

bats, com el que just el dia abans ja va organitzar a Espai Línia el diari *Ara* sobre el dèficit fiscal i d'infraestructures.

El local, de 368 metres quadrats, està perfectament habilitat i equipat per atendre tota mena de trobades, amb una bona acústica, així com grans exposicions gràfiques i audiovisuals. Espai Línia vol estar al servei de totes les entitats, associacions de veïns i empreses vinculades amb el valor de la proximitat. Tots els serveis són gratuïts.

EL VALOR DE LA PROXIMITAT

El primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni, que va intervenir en l'acte, va remarcar la necessitat de tenir mitjans i administracions més properes a la ciutadania. “Hi ha coses que passen a la ciutat que si no les expliqués la premsa local no ho faria ningú”, afirmava el socialista.

Collboni posava com a exemple el bateig de dos gegants a la Verneda, una festa popular de gran impacte en aquest barri barceloní però que no hauria tingut repercussió sense diaris com els *Línia*. Tal com recordava Collboni en la seva intervenció davant d'una sala plena, en veure aparèixer aquella notícia als mitjans, el veïnat de la Verneda es va sentir orgullós i feliç. “Calen projectes com aquest, que són una ambaixada del món local al centre de Barcelona”, va afirmar el primer tinent d'alcaldia de la capital catalana, que va destacar que “Espai Línia és un projecte innovador”.

De la mateixa manera, Ramon Grau, president de l'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació (AMIC), va considerar, durant el seu discurs, que “el periodisme local és cabdal tant per a la llengua com per al país”. “Si hi ha un col·lectiu de mitjans que des de sempre han contribuït a arrelar i a construir identitat, que han defensat la llengua, que han esdevingut una eina de participació i pluralitat, que enforteixen la democràcia i que són un filtre contra les notícies falses, aquests són, en bona part, els mitjans de l'AMIC”, va argumentar Grau. “El cas dels diaris *Línia* ho exemplifica clarament, perquè expliquen la realitat de Barcelona i de la regió metropolitana des del rigor i el coneixement més proper, i amb professionalitat”, va afegir.

Qui també va intervenir en l'acte inaugural va ser el secretari de Difusió de la Generalitat de Catalunya, Jofre Llobart, que també va reivindicar la proximitat i va apuntar que els mitjans de comunicació han de ser espais d'anada però també de tornada, és a dir, projectes que obrin les seves portes, tal com planteja el nou Espai Línia.

ESPERANÇA ENMIG DE LA CRISI

El periodisme és una professió travessada per moltes crisis. Durant l'acte, cap dels discursos va negar quelcom que sembla evident: la crisi del paper, la crisi econòmica i els moments d'incertesa global per la guerra d'Ucraïna i la pandèmia són sempre un fre a qualsevol iniciativa innovadora.

Malgrat això, Espai Línia va presentar-se com un projecte am-

biciós. “El mitjà de comunicació total ja no pot ser només en digital o en paper”, deia Centol. L'editor del Grup Comunicació 21 va anar un pas més enllà en reivindicar que el nou projecte vol ser un espai “on passin coses que tinguin repercussió”.

La idea va ser compartida per Llobart, el qual, en un moment en què tot passa de premsa i a internet, va aplaudir un projecte com Espai Línia que reivindica la presencialitat i les coses fetes amb temps. Amb tot, el secretari de Difusió de la Generalitat de Catalunya va encoratjar els presents a la sala a donar suport al primer Centre de Comunicació de Proximitat. “Animo tothom a ajudar a omplir de vida Espai Línia perquè sigui un projecte d'èxit. Les paraules d'avui ara les hem de traduir en fets”, va concloure Llobart.

El primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Jaume Collboni, intervenint en l'acte. Foto: Joanna Chichelnitzky

Una inversió molt esperada

» S'invertiran 70 milions per reformar habitatges de la ciutat envellits i poc eficients energèticament
 » El Besòs i el Maresme, la Trinitat Vella, la Pau, Canyelles, el Congrés i els Indians i Can Peguera, escollits

Alba Losada
BARCELONA

“Al barri només hi ha set edificis sense problemes”. Amb aquesta contundència parla Teresa Pardo, de la vocalia d'Habitatge de l'Associació de Veïns del Maresme, sobre el mal estat dels blocs de pisos del barri barceloní del Besòs i el Maresme. Denuncia aquesta situació, que ve de fa molts anys, mentre assenyalava balcons protegits amb xarxes per evitar desprendiments, parets cobertes amb grans plaques per impedir filtracions d'aigua i edificis apuntalats per assegurar que totes les seves parts es queden al seu lloc, entre altres. En veure tot això, és impossible no pensar en la incertesa constant que pot suposar per als veïns viure en un barri tan fràgil.

Per tal de millorar aquesta situació, i la d'altres barris, l'Ajuntament de Barcelona invertirà 70 milions d'euros a reformar habitatges envellits i poc eficients energèticament. D'aquesta suma, 41 milions provenen dels fons europeus Next Generation i la resta els aportarà el mateix consistori. I pel que fa als barris on es volen destinar aquests diners, més enllà del Besòs i el Maresme, es preveu fer-ho a la Trinitat Vella, la Pau, Canyelles, El Congrés i els Indians i Can Peguera per tal que tinguin els habitatges dignes que sempre haurien d'haver tingut.

Però això no és tot. Tal com va explicar la tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, un altre objectiu d'aquesta iniciativa és fer de Barcelona una ciutat més sostenible, donant una segona vida al que ja està construït. “No podem seguir construint i creixent sense límits. L'arquitectura no pot ser només l'art de fer

El barri del Besòs i el Maresme és un dels llocs de la ciutat on hi ha pisos amb més mal estat. Fotos: Línia

edificis; hem de tenir la política de refer-los”, va assenyalar.

LA TRINITAT VELLA

El barri de la Trinitat Vella, com el Besòs i el Maresme, és un dels que es troba en una de les fronteres de Barcelona, on acostumen a ser més evidents les grans desigualtats que hi ha a la ciutat. Així ho manifesta la presidenta de l'Associació de Veïns Trinitat Vella, Manoli Martínez, que recalca que el problema que tenen els seus edificis és que són “molt vells”, d'uns 60 anys d'antiguitat, i que no s'han reformat. Tal com afirma, això es tradueix en instal·lacions elèctriques antigues, façanes i parets deteriorades i finestres que no tanquen bé. Les conseqüències d'aquest darrer fet, apunta, es noten sobretot quan hi ha temperatures més extremes: “A l'estiu hi fa molta calor i a l'hivern molt fred”.

Per si viure en aquestes condicions no fos ja prou difícil, Martínez remarca que una altra deficiència de la majoria de blocs, on acostuma a viure-hi gent gran, és que no tenen ascensor. “Algunes persones no poden pujar la compra a casa i n'hi ha d'altres que ni tan sols poden sortir al carrer”, diu.

Les dificultats d'aquesta situació s'entenen millor en entrar amb Martínez en una de les finques que l'Ajuntament vol reformar: el número 42 de la via Barcino. Al seu interior ens espera un dels seus veïns, que creu que fa falta donar visibilitat a problemes que no es veuen a simple vista, com és el cas de la deteriorada escala de l'edifici on viu. La pintura està malmesa, hi ha vidres trencats, parets brutes i castigades pel pas del temps i tampoc hi ha ascensor. En aquesta finca, sortir de casa també pot ser difícil o impossible per a persones grans o

amb mobilitat reduïda. Afortunadament, però, no estan soles.

I és que, tal com explica Martínez, voluntaris de la Trini Solidària, una iniciativa impulsada per diverses entitats del barri, les ajuden a sortir del llit, les treuen a passejar o els puguen la compra. Aquestes ajudes són, en part, resultat de l'esperit solidari de la Trinitat Vella. “És com un poble. Molts ens coneixem i ens ajudem els uns als altres”, insisteix. “Jo no me n'aniré d'aquí. M'agrada ajudar la gent”, sentència.

EL BESÒS I EL MARESME

Tornant al barri del Besòs i el Maresme, és fàcil detectar com les deficiències dels seus edificis són fruit de problemes estructurals. Així ho confirma Pardo, recordant que es van construir els anys cinquanta amb poca cimentació, materials de mala qualitat i que ara pateixen aluminosis. “Es volien fer

molts pisos amb poc temps per, entre altres, acabar amb el barruquisme a la zona”, insisteix.

Durant molts anys, el veïnat ha hagut de conviure amb aquestes deficiències mentre, subratlla, les administracions només hi feien petites reformes –hi posaven pedaços– que estaven lluny de revertir el deteriorament. Farts de la situació, el 2019 diversos veïns van unir les seves forces per demanar que es milloressin de veritat els edificis. Van aconseguir que l'Ajuntament impulsés dos projectes de regeneració, un dels quals es reforçarà amb la darrera actuació anunciada. Pardo, però, té clar que això no és suficient perquè el barri pugui escriure un futur diferent: “Fan falta mesures socials, equipaments, una biblioteca, l'escola d'adults...”. Oportunitats que fan possible allò que garanteix el progrés dels barris: obrir portes a mons millors.

ALUMINI - VIDRES
 OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
 claraboies • alumini

projectes integrals
 i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
 nosaltres ho podem
 fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
 d'interiors, cuines
 i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
 Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
 www.home-homing.com
 • Magatzem: Ptge. Utset, 3

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Associació de Comerciants

Creu

Últim cap de setmana de la Ruta de Tapes!

El dia 31 acaba 'Creu Coberta, de tapa en tapa'. Aproveu aquests últims dies de juliol

per passar pels nostres bars i restaurants i gaudir d'aquesta promoció. Per 2,95 euros gau-

diràs d'una tapa i una beguda, a migdia o a mitja tarda, per assaborir la gastronomia local.

No us perdeu aquesta darrera acció promocional abans de l'estiu!

<p>Xips d'esbergínia amb mel + canya cervesa</p> <p>KIKIRIKI Gran Via C.C., 335 De 10 a 13 i 16.30 a 19.30 h @kikiriki.barcelona</p>	<p>Orxata artesanal + fartó</p> <p>ORXATERIA SANT JOE Carrer de Sant Roc, 37 Tot el dia @orevaorxateriamonteria</p>	<p>Anticuchos (pinxos de vedella) + canya cervesa</p> <p>HUANCHACO BEACH Bajar, 54 Di i div de 19 a 21 h (excepte dimarts) @huanthacobeachbcn</p>	<p>Focaccia de tomàquet xerri, rucola i mozzarella + canya cervesa</p> <p>MADRELLEVITO Creu Coberta, 105 11.30-13.30 i 16.30-19.30 h @madrellevitorestaurant</p>
<p>Pinxo de pollastre amb truita de patates + cervesa Estrella Damm</p> <p>GMVN Creu Coberta, 33 De 16 a 18 h</p>	<p>Rotlles de primavera + canya cervesa</p> <p>BAR BONA SORT Creu Coberta, 44 De 13 a 20 h</p>	<p>Dues croquetes + CocaCola (per enlutar)</p> <p>PLATS CURANTS HOSTAFRANCS Consell de Cent, 17 Di i div de 10.30 a 15.30 h @platscurantsrestaurant</p>	<p>Arepita amb porc al forn + canya cervesa</p> <p>Tarella Damm</p> <p>COR 2020 Vilardell 3 De 16 a 20 h @cor2020barcelona</p>
<p>Montadito + canya cervesa</p> <p>Estrella Damm</p> <p>PORTONOVIO Creu Coberta, 37 Tot el dia</p>	<p>Cachapa amb pernil de porc al forn i formatge + canya cervesa</p> <p>DONDE SIEMPRE Consell de Cent, 24 De 17 a 20 @dondesiemprerestaurant</p>	<p>Tall de pizza + canya cervesa</p> <p>PIZZERIA IL FUOCO Creu Coberta, 95 De di i div 13.30 a 15.30 h @ilfuoco.pizzerias</p>	<p>Empanada gran pollastre o 2 de petites de carn picada + cervesa</p> <p>LA FONDA DEL CAMPO Carrer de Guanyer, 26 De 19 a 23 h</p>
<p>Empanada de vedella + canya cervesa</p> <p>EMSPANADA DE PAPA Creu Coberta, 73 @acompanadadepapa</p>	<p>Mini sopapilla amb pebre + canya cervesa</p> <p>Alhambra</p> <p>MERQUEN Rector Triadó, 72 De 19 a 21 h @merquenbcn</p>	<p>Tres xurros + tassa de xocolata</p> <p>XURRERIA JESSY Creu Coberta, 95 De 8.30 a 20.30 h @xurreriajessy</p>	<p>Pinxo d'ensaladilla amb tonyina del Nord + canya cervesa</p> <p>JANNE D'ARC Carrer de Guanyer, 34 De 11 a 13 i de 19 a 20.30 @jannearcbarcelona</p>

A REVEURE, NÚRIA

La Núria Feliu mai va tenir un 'no' per a Creu Coberta. Ens va acompanyar a totes les accions en què vam demanar la seva presència, per entregar premis, per presentar actes, o simplement perquè la simple companyia de la Núria era sinònim d'excel·lència. La Núria sempre estarà al nostre cor.

Gràcies, Núria, per tot!

Creu Coberta

&

El Poble Espanyol estrena P!Òpera, un cicle dedicat a les òperes més conegudes pel gran públic, a l'aire lliure i en un nou format

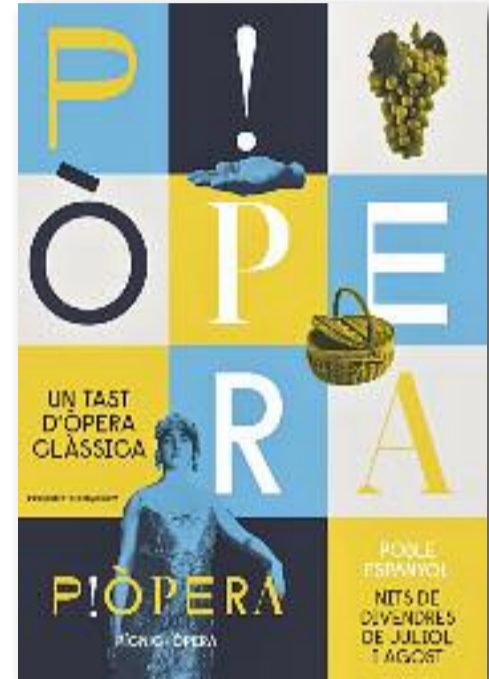
El divendres 29 de juliol, sota el paraigua de Nits en Viu, s'estrena P!Òpera (Pínic + Òpera), un nou projecte integrat per espectacles basats en fragments de les òperes més conegudes i en un format mai vist: a l'aire lliure, en una agradable atmosfera i amb la possibilitat de gaudir del gènere líric en cadires o bé sobre la gespa, amb catifes o coixins. P!Òpera tindrà lloc els divendres d'estiu fins al 2 de setembre en un espai que el Poble Espanyol ha conceptualit-

zat expressament per a les propostes culturals d'aquest estiu.

A l'espectacle en sí se li afegeix l'opció de gaudir, abans o després de les funcions, d'un sopar que se servirà en una cistella de pícnic i que inclourà propostes elaborades amb productes de proximitat. Tot plegat tindrà lloc al nou espai Village, un espai adjacent a la zona dels concerts i espectacles, on els assistents trobaran una cuidada ambientació, actuacions de dansa contemporània abans

dels espectacles lírics, opcions gastronòmiques diverses i música ambient tant abans com després dels espectacles.

L'entrada a P!Òpera inclou la visita a tot el recinte i al seu contingut estable el dia de l'espectacle: arquitectura popular, el Museu Fran Daurel d'art contemporani, artesanía, l'exposició 'Un viatge fotogràfic. La construcció del Poble Espanyol' i més de 40.000 metres quadrats a l'aire lliure en un entorn històric i monumental.

TOTA LA INFORMACIÓ
ES POT TROBAR AL WEB
poble-espanyol.com

"La Muntanya"
Xarcuteria des de 1966

OFERTA FANTÀSTICA!!
ESPATLLA IBÈRICA DE JABUGO
Sencera, desossada i llescada al buit
98,95€ / la peça

Els oferim una àmplia gamma de
Pernils de Jabugo - Salamanca
Trevez i embotits
de primera qualitat totalment garantida

CREU COBERTA, 45 - TEL.93 423 48 11 - 08014 BARCELONA

Farmàcia del Mercat
Hostafrancs

TANCAT PER DESCANS PERSONAL:
24 DE SETEMBRE, 12 D'OCTUBRE,
1 DE NOVEMBRE, 25 I 26 DE DESEMBRE

C/ Creu Coberta 95
08014 Barcelona
☎ 93 431 91 70
📞 646 69 03 21

Dilluns a Divendres 8:00 a 21:00
Dissabtes: 9:00 a 21:00
Diumenges: 9:00 a 21:00
Estem a prop teu

Hostafrancs
PLATS CUINATS
des de 1979

Obert de dijous a diumenge
de 10.30 a 15:30h

CONSELL DE CENT, 17 - 93 424 38 17 - www.platscuinatshostafrancs.com

PORTONOVO SILVESTRE
CERVESERIA-RESTAURANT

ESPECIALITATS DE LA CASA:
Carns a la brasa
Pernil de Guijuelo.

MENÚ DEL DIA
11€

C/ Creu Coberta, 37 (tocant Plaça Espanya) Tel./Fax 932925395
salamanca@grupossilvestre.com
www.grupossilvestre.com

Xavier Matilla (esquerra), Sandra Bestraten (centre) i Manuel Sánchez-Villanueva Beuter (dreta) a Espai Línia. Foto: Francisco J. Rodríguez

Navegar per la Ronda Litoral de Barcelona, recollir fruita i verdura d'un hort en ple passeig de Gràcia o passejar per un Eixample ple de gratacels convertit en la versió catalana de Manhattan. Podrien semblar escenes extretes d'una pel·lícula de ciència-ficció, però són idees d'arquitectes de tot el món que han especulat sobre el futur de Barcelona, amb imaginació i "optimisme radical". Ho han fet amb motiu de l'exposició *99+ imaginaris*, emmarcada en la programació del Festival Model, promogut per l'Ajuntament de Barcelona i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i que el mes passat va ajudar a "redefinir" el present de la ciutat, imaginant "la possibilitat d'un futur diferent, més equitatiu i just".

Imaginar. Pensar en la Barcelona del futur en clau urbanística. En la metròpoli que ens espera. Això és el que també ha volgut fer el *Línia* ajuntant en una mateixa taula l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Matilla, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC, Sandra Bestraten, i l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, a Espai Línia. Potser sense tant "optimisme radical" i amb unes quantes dosis més de possibilisme, però exactament amb la mateixa voluntat: pensar en la ciutat metropolitana que ve.

EL SANT GRIAL DE L'EQUILIBRI

Cap a on anem? Cap a on hem d'anar? Si hi ha algun far de consens en tot aquest debat, podríem dir que és el de preservar un equilibri dels usos urbans que faci de Barcelona i la seva rodalia una metròpoli cada cop més habitable. "Aquest preuat equilibri ha estat un dels valors de continuïtat històrica des que es van restaurar els ajuntaments democràtics, però actualment hi ha àmbits en els quals està clarament en risc", apunta Matilla per començar.

Com naturalitzar la ciutat? Com generar autosuficiència? Com projectar un nou model de mobilitat? Com gestionar la densitat de la metròpoli? Som en un moment complex i alhora apassionant. Barcelona, com la resta de metròpolis capdavanteres del món, es debat amb intensitat. L'urbanisme està en estat d'ebullició. I és en aquests moments quan és més necessari que mai pensar en gran i aixecar la mirada.

Com fa Bestraten, que de seguida que surt la paraula "naturalització" a la conversa s'afanya a parlar de Montjuïc, la muntanya oblidada. "El nostre Central Park", en paraules de la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC. "No l'acabem d'abraçar. Falta aconseguir treure les barres que no ens permeten, de for-

L'urbanisme que ve: buscant l'equilibri

Una taula. Una gran pregunta. Tres professionals del gremi per respondre-la. Ajuntem l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, la presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes i un arquitecte independent per parlar d'urbanisme i metròpoli. Per debatre cap a on anem. Per imaginar.

ma massiva, utilitzar la muntanya, arribar-hi i convertir-la en un passeig més amable. Hem d'abraçar Montjuïc", argumenta Bestraten mentre Beuter també reivindica la necessitat de potenciar els espais verds i ho vincula amb el concepte de ciutat de proximitat.

ESCALA HUMANA

"L'urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un gran facilitador de canvis", reflexiona

l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC. "Pensar que els espais han de ser segurs, de lectura fàcil, comprensibles, accessibles... és el que acaba configurant una ciutat de vida quotidiana", afegeix Matilla.

"Una ciutat compacta, de proximitat, és més feminista que una ciutat dispersa, amb espais morts", apunta Bestraten, introduint un altre element clau de l'urbanisme actual i de futur: la

mirada feminista. "No parlem de mesures paliatives, sinó de concepció integral i d'un model que no només beneficia les dones, sinó la vida quotidiana de tothom", matisa l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona.

INFÀNCIA TRANSFORMADORA

De tothom també vol dir dels infants. "Els nens i les nenes són el termòmetre de la qualitat urbana d'una ciutat. Allà on hi poden haver infants actuant de mane-

ra autònoma vol dir que hi ha una bona qualitat urbana", resumeix Matilla. "Són agents de transformació dels grans reptes", insisteix Bestraten. "Una ciutat que és capaç d'incloure els nens i les nenes és un lloc millor", comparteix Beuter.

Passar d'una ciutat nerviosa i estressada a una de més calmada, rebaixant la velocitat dels vehicles i el soroll, fomentant més el valor del silenci, sembla una recepta àmpliament compartida. La pandè-

Madrid, pel retrovisor

● En un moment que les comparacions entre Barcelona i Madrid es fan a tots els nivells, és difícil no fer-ho també en clau urbanística. “Des d’aquest punt de vista, Barcelona és molt millor que Madrid. Ho puc dir amb tot l’orgull. La nostra és una ciutat molt més caminable. La capital espanyola és una ciutat pensada per al cotxe. Té uns parcs impressionants, però camina-la... És hostil”, reflexiona Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC).

“Crec que, en aquests moments, a Barcelona estem fent els deures pel

dials en els quals participem, Madrid no hi és. No és en els debats de quins són els reptes contemporanis que compartim amb les principals ciutats del món. I Barcelona no només hi és, sinó que està liderant molts d’aquests espais”, celebra l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de la capital catalana.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), comparteix la visió de Matilla i Bestraten, afegint que “Barcelona ha fet de la necessitat virtut”. “Per les circumstàncies geogràfi-

“A Barcelona tenim una agenda urbana ambiciosa, contemporània i actualitzada, mentre que Madrid continua amb una agenda caducada”, diu Matilla

que fa als reptes contemporanis des d’un punt de vista ambiental, social, de justícia, d’igualtat, d’habitatge... En definitiva, d’equilibri”, comparteix Xavier Matilla, arquitecte en cap de l’Ajuntament barceloní, que afegeix que “Madrid no ho està fent”. “El fet distintiu és que a Barcelona tenim una agenda urbana contemporània, actualitzada, ambiciosa i de futur, mentre que Madrid continua amb una agenda diria que caducada respecte de què vol dir el desenvolupament urbà sense reproduir models de fa dècades”, argumenta Matilla, que ho il·lustra amb un exemple “simptomàtic”: “A tots els fòrums urbans mun-

ques i polítiques, també en termes de la desigual inversió estatal, la capital catalana ha hagut d’enginyar-se-les per fer una ciutat petita, compacta, però alhora capdavantera. Avui, Barcelona lidera el debat de les ciutats”, remarca Beuter. Un lideratge que s’exerceix “amb un sobreesforç brutal, perquè Barcelona no disposa dels recursos de Madrid”, afegeix Matilla.

Però no es pot caure en el conformisme. Bestraten s’afanya a remarcar que, a nivell de llicències, per exemple, “cal buscar mecanismes més ràpids”. “En això, a Madrid sí que sembla que tot està anant més àgil. Hem d’agafar la penyora i resoldre-ho”, conclou.

mia ens va fer recuperar, durant l’etapa més dura del confinament, la percepció sensorial de la ciutat. Vam tornar a experimentar sentits que teníem oblidats. “Sovint l’espurna que encén la voluntat de canvi és una qüestió d’emergència”, diu Beuter.

COBERTES I ASFALT

I probablement la qüestió d’emergència més important que afronta la metròpoli barcelonina, com la resta de metròpolis del món, són els efectes del canvi climàtic. Hi ha tres paraules conegudes –i temudes– per tothom: “illa de calor”. Ho patim aquests dies de juliol, però cada cop ho patirem durant més temps. L’augment de la temperatura sembla imparable i les ciutats han de millorar per no generar tanta calor.

“Hem de fer una revolució a les cobertes. Moltes podrien ser verdes. També hem de millorar les ventilacions dels edificis”, afirma Matilla. “Cal fer una rehabilitació integral arquitectònica dels edificis, i per fer-ho podem aprofitar els fons europeus Next Generation”, remarca Bestraten, que destaca que les edificacions també contaminen i que hi ha molta feina per fer. Com també hi ha molta feina per fer a peu de carrer. “Hem de

desasfaltar la ciutat”, demana Beuter, que explica que l’asfalt és un paviment que captura més temperatura. “Podríem tenir paviments molt més filtrants, que a banda de regenerar el cicle de l’aigua redueixen la temperatura”, detalla.

SUPERILLES (I SUPERDEBATS)

Alguns d’aquests paviments, com les llambordes, s’han recuperat en alguna superilla de Barcelona. Concepte de moda, com el de l’urbanisme tàctic, que ha acaparat els debats urbanístics de l’etapa Colau al consistori de la capital catalana. “Hi ha actuacions tàctiques, no urbanisme tàctic”, s’afanya a puntualitzar Matilla quan surt aquesta qüestió a la conversa. “Són un instrument, no un objectiu en si mateix”, afegeix.

Què en podem dir, des d’una òptica professional? Ho preguntem a Beuter, que valora que és “una eina reversible, barata i que permet equivocar-se”. Hi està d’acord Bestraten, que apunta que “permet avaluar, amb un cost baix, transformacions més sòlides”. Ara bé, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC destaca que, com que s’ha dut a terme una actuació tan generalitzada, “ha fet la sensació que Barcelona estava en obres”. “Entre l’ac-

XAVIER MATILLA

“El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”

SANDRA BESTRATEN

“Tothom predica la mirada metropolitana, però cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat”

MANUEL S.V. BEUTER

“L’urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un facilitador de canvis”

tuació ràpida i la definitiva potser hauríem d’intentar que la provisionalitat sigui de segon nivell, amb solucions més cuidades estèticament”, proposa Bestraten. “Algunes coses, com les barreres New Jersey grogues, no és el que més ens hauria agradat a cap de nosaltres, però era l’única solució possible tan ràpida. Han estat actuacions que ens han permès avançar, per exemple cap a la pacificació i les superilles”, replica Matilla.

Superilles. L’altre gran focus de debat. Se n’ha parlat molt i se n’ha escrit més, sobretot des de l’òptica de la mobilitat. “El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i, en canvi, ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”, critica l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona, que alhora admet que molts dels canvis que es persegueixen amb les superilles superen les fronteres administratives de la capital catalana i requereixen una mirada metropolitana que porti solucions més globals. En termes d’urbanisme, però també de mobilitat, és clar.

UNA CIUTAT DE CIUTATS

Que el Bicing s’acabi a Barcelona, que el bus H12 no arribi a l’Hospital de Bellvitge... Són realitats

diffícils de comprendre per la ciutadania i que il·lustren el que en paraules de Matilla és un “dèficit col·lectiu de mentalitat metropolitana”. “No pot ser que les ciutats es donin l’esquena quan en realitat les fronteres es podrien recosir de manera força senzilla. La mirada metropolitana la predica tothom, però a l’hora de la veritat, cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat i els seus votants”, lamenta Bestraten. “Malauradament, el marc administratiu és la cotilla que acaba conduint totes les administracions municipals a una mentalitat executiva de caràcter local”, contesta l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona.

I això ens porta a parlar de la possible institucionalització o no de la regió metropolitana i de la necessitat que aquesta mentalitat regional penetri en la ciutadania. Perquè, “al final, la ciutat la fem les persones”, resumeix Beuter. I en aquest cas, la nostra és una ciutat de ciutats que, per ara, continua buscant l’equilibri de manera poc equilibrada.

Un reportatge d’**Arnau Nadeu**

Escudero Garcia, una farmàcia històrica situada al número 5 del carrer de Sants va patir ahir, 26 de juliol, un incendi. Els bombers van aconseguir extingir el foc, però l'interior de l'establiment va quedar molt malmès.

Núria Feliu: una defensora del comerç de proximitat

COMIAT ▶ Núria Feliu va ser més que una reconeguda cantant i una activista veïnal del barri de Sants, també va ser una autèntica defensora del comerç de proximitat que creia que "constituïa una part de l'estructura del país". Així ho diu el director de comunicació de l'Associació de Comerciants de Creuoberta, Albert Torras, qui assegura que va assistir a actes, fires i activitats de l'eix comercial, com per exemple aquelles que reivindicaven

Feliu donava suport a actes del comerç. Foto: Patricia Mateos/ACN

"Creia que el comerç constituïa una part de l'estructura del país", afirma Albert Torras

caven el paper de la dona al comerç. "La veritat és que ella mai fallava quan se li demanava que vingués", recorda Torras.

Una prova d'aquest gran compromís amb el comerç de proximitat és que la perruqueria

on anava, allà on li feien "el seu famós pentinat", era M&M Estilistes, situada al número 335 de la Gran Via i associada a l'entitat comercial.

D'altra banda, Feliu també va estar vinculada al Mercat de Sants. Ho va fer, explica Torras, des de petita, quan acompanyava la seva mare a treballar a la po-

lleria que tenia al mercat. Va aprendre l'ofici dels paradistes i a entendre quin era el sacrifici que feien cada dia. Amb els anys, va demostrar que no havia oblidat aquelles experiències, assistint, també, a actes del mateix mercat. D'aquesta manera, recordava que els seus treballadors comptaven amb el seu suport.

Salva Vendrell, president de Barcelona Comerç 4 anys més

ENTITATS ▶ Salva Vendrell va ser reelegit fa uns dies president de Barcelona Comerç per quatre anys més. Vendrell, que va rebre el suport unànime dels 23 eixos comercials de proximitat que conformen l'entitat, encara el nou mandat amb intenció de continuar impulsant el comerç de proximitat de Barcelona i assolir la totalitat dels projectes previstos a l'anterior mandat i que, a més, la pandèmia no va permetre posar en marxa.

L'actual president de l'entitat de comerciants es va presentar a

la reelecció amb un programa que té una línia d'actuació continuïsta, que posarà el focus en potenciar els serveis i als seus associats i, paral·lelament, en la Capitalitat Europea de Comerç de Proximitat per a Barcelona, com un dels objectius destacats.

"Supervisarem, també, de ben a prop que les mesures pactades amb les administracions i altres agents es compleixin, en defensa d'un model de comerç que atorga personalitat a Barcelona i que no hem de perdre mai", va destacar Vendrell.

Vendrell seguirà liderant Barcelona Comerç. Foto: Marta Vidal/ACN

Hotels que són autèntiques joies
 Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

Mirades sobre Barcelona 92

» *Línia Sants* reuneix diferents testimonis el dia del 30è aniversari de la inauguració dels Jocs
 » "Quan escolto 'Amics per sempre', torno a sentir l'abraçada de l'Epi", confessa Juan Manuel Cruz

Toni Delgado
MONTJUÏC

"La música em connecta amb les meves emocions i em fa viatjar en el temps. Quan escolto *Amics per sempre*, tanco els ulls i recupero la pau que em va regalar l'abraçada de l'Epi una estona després que fos l'últim relleu de la torxa olímpica a l'Estadi. Quan li vaig dir que era del Barça, em va tornar a abraçar", recorda, orgullós, en Juan Manuel Cruz, que va ser voluntari dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992. El vaig conèixer aquest dilluns al Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, on es va commemorar el 30è aniversari de la inauguració dels Jocs. Cruz també va ajudar durant els Paralímpics.

L'Albert Ferré i la Carme Selma haurien estat grans detectius. Com que van assistir a l'assaig general de la inauguració dels Jocs, en busquen vídeos al Museu. No tenen sort. Ell, que "és molt observador" i rastreja "sempre els detalls", té punteria: "Aquesta foto és de l'assaig! Sí! Mira, nosaltres érem aquí i en tota aquesta zona, a la nostra dreta, no hi havia públic. I també ho sé perquè el peveter està apagat". "A la inauguració van clavar l'assaig. Quantes imatges i quantes emocions em venen al cap. Gràcies per la conversa!", agraeix la Carme, a qui també li encanta investigar i descobrir els perquè de les coses.

El matrimoni connectaria de seguida amb el Miki Aymà, con-

trolador de sala i que atén els i les visitants al Museu. És un pou de coneixements sobre qualsevol edició dels Jocs i un enamorat de les llambordes que hi ha a l'espai dedicat als de Barcelona. "Et recomano la pel·lícula *Múnich*, de l'Steven Spielberg, sobre l'atemptat terrorista dels Jocs Olímpics de 1972. També va ser l'edició dels set oros i set rècords de Mark Spitz", explica Aymà, que treballa al Museu des que va obrir fa 15 anys.

DES DE MILÀ

De Milà venen en Cesare Nusdeo i la Beatriz Nusdeo. El pare està encantat amb un petit Cobi d'halterofília que s'acaba de comprar. "Vaig veure els Jocs de Barcelona des de la distància i mai oblidaré la competició de salt [des del trampolí] amb la imatge de la Sagrada Família de fons", recorda en Cesare, que en aquell moment encara no coneixia la seva dona, la María Carmen Garcia, que va ser hostessa als Jocs com a "assistent internacional". "Ella vivia aquí i sempre m'explica que va ser una experiència irreplicable", concreta el pare, mentre a la filla se li il·luminen els ulls.

A la Beatriz li ha encantat el museu, veure l'evolució dels materials esportius, descobrir històries d'esportistes i, sobretot, un documental sobre la ciutat: "Sento amor per Barcelona, que és literalment esport. Aquesta ciutat ens regala energia extra sempre. Hi venim cada estiu".

Cada 25 de juliol en Juan Manuel Consuegra va vestit exactament com quan va ser vo-

La Beatriz i el Cesare Nusdeo amb un Cobi gegant de fons. Foto: T. Delgado

luntari als Jocs Olímpics i Paralímpics, i es reuneix amb l'associació Voluntaris 2000. Nascut a Marte, un poble de Jaén, va venir a viure a Barcelona sis mesos abans dels Jocs. L'objecte que m'ensenya amb més orgull, però, és actual, una mascareta molt especial: "L'ha fet ma mare, la Conchi, que té 87 anys, i recorda els 30 que han passat. Té tots els colors dels anells de la bandera olímpica, i per ordre, d'esquerra a dreta: blau, negre, vermell, groc i verd".

En Francesc Terrón, director del Museu Olímpic i de

l'Esport Joan Antoni Samaranch, té clar que la seva responsabilitat com a espai "és mostrar el llegat dels Jocs de Barcelona i difondre els valors esportius". "Corro maratons i nedo perquè és salut mental", confessa Terrón, encara al·lucinat per la icònica victòria de Fermín Cacho als 1.500 metres i encantat amb la mascota, el Cobi: "És una de les més recordades i més comprades".

Al Francisco Guzón li agrada tant el Cobi que en col·lecciona algunes figures específiques. Va ser responsable de coordinar, des

del Consejo Superior de Deportes, les federacions esportives i amb el nexa del Comitè Olímpic i el programa ADO. "Treballàvem amb planificacions de manera descendent, plans a dos anys vista del que faria cada esportista i equip abans de començar la seva competició als Jocs. La feina de cada una de les parts va ser extraordinària [22 medalles, rècord encara de la delegació espanyola]. Fèiem moltes reunions de la planificació. No pas per corregir res, sinó per, entre tots i totes, intentar millorar-les", recorda. Al seu despatx hi havia una pissarra de tres metres en què es podia veure què estava fent cada grup de treball cada dia. Hi havia codis de colors, fitxes magnètiques...

La família Esteban-Cebeiro ha vingut de Bilbao i als tres els ha cridat molt l'atenció una Pinaarello de Miguel Indurain. "M'hauria encantat tocar-la i pujar-hi", confessa la petita, l'Aitana Esteban. "He passat molts moments de la meua vida en una bici i m'encanta veure ciclisme a la tele, i als Jocs m'interessa per moltes disciplines que normalment no segueixo", comenta el pare, l'Iñigo Esteban. "Miro una mica de ciclisme i els partits de l' Athletic pel meu marit. No soc massa dels esports", reconeix la Cristina Cebeiro. "A mi m'encantaria trobar el meu esport, però encara no ho he fet. Soc inquieta i m'agrada tenir noves experiències. He fet hípica, patinatge, ball... Tinc moltes amigues que fan bàsquet, però encara no m'he animat", reconeix l'Aitana.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

**UNHCR
ACNUR**
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

**LES PERSONES QUE ESTAN
FUGINT ET NECESSITEN**

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**la Barcelona
desconeguda**

B^{HH}
Grup d'Hotels de Barcelona

ajuntament de Barcelona

Barcelona Activa

TMB

**La Casa
dels Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

No t'ho perdís

Foto: CaixaForum

Gaultier, cinema i moda

El CaixaForum de Barcelona acull, des del passat dia 12 i fins al 23 d'octubre, una exposició sobre cinema i moda a partir de la mirada del famós dissenyador Jean-Paul Gaultier. La mostra inclou peces molt diverses: indumentària, cartells, fotografies i, fins i tot, fragments de pel·lícules. Tots aquests elements exploren la relació que existeix des de sempre entre el cinema i la moda. El mateix Gaultier és el director artístic i un dels comissaris d'aquesta exposició, que també ofereix un enfocament sociològic, abordant temes com l'alliberament de les dones.

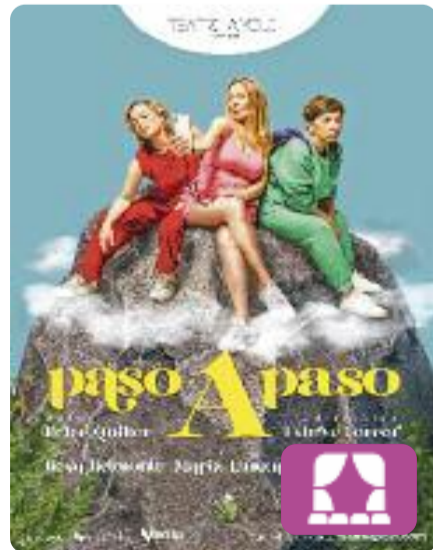
Llibres

Somiant la pau
Nadia Ghulam

Agost del 2021. La narradora i activista afganesa Nadia Ghulam, veient que els talibans avancen a l'Afganistan, comença a moure's desesperadament per poder ajudar els seus. Aquestes pàgines van néixer després de converses entre la Nadia i la periodista Ariadna Oltra, en les quals van parlar de com han viscut aquest darrer any ella i els seus familiars.

Teatre

Paso a Paso
Peter Quilter

Un cap de setmana, una excursió en plena natura, un camí que hauran de fer juntes per retrobar-se, però sobretot per rendir un homenatge pòstum. Un brindis dedicat a una quarta amiga morta recentment. Ella, la Rebeca, estarà sempre present en aquesta *road movie* teatral que es desenvolupa a una muntanya. Al Teatre Apolo de Barcelona.

Música

Aftersun
Flashy Ice Cream

El grup de trap en català Flashy Ice Cream torna aquest estiu amb un EP. *Aftersun* (Delirics) és el títol d'aquest nou treball que, segons la seva companyia discogràfica, "és el camí a la llum després de tanta foscor". Els de Sabadell presenten en aquest disc cinc cançons, entre les quals hi ha col·laboracions amb 31 FAM o Sexenni, entre altres.

Pelis i sèries

Benediction
Terence Davies

Siegfried Sassoon va ser un home complex que va sobreviure a la Primera Guerra Mundial i va ser condecorat per la seva valentia. Va escriure poesia inspirant-se en el que havia viscut i va ser idolatrat a Londres. Va mantenir relacions amb diversos homes mentre intentava acceptar la seva homosexualitat i va intentar buscar respostes en el matrimoni i la religió.

Famosos

Els culers ho han passat molt malament les últimes temporades i necessiten alegries. I Joan Laporta en sap, de donar alegries. La d'aquest estiu té nom i cognom: Robert Lewandowski (Varsòvia, 1988). Als seus 33 anys, el jugador polonès ha demostrat amb escreix el seu talent indiscutible al terreny de joc i ara està disposat a donar-ho tot al Barça. Feia temps que s'especulava amb el seu possible fitxatge pel FC Barcelona i per fi s'ha fet oficial, tancant així una etapa brillant al Bayern de Munic. La notícia ha despertat molta il·lusió entre una afició blaugrana amb moltes ganes de recuperar l'autoestima.

La fitxa

QUI ÉS?

L E W A N D O W S K I

ÉS FAMÓS PER...

Ser una estrella del futbol

Acaba de tancar una etapa brillant al Bayern de Munic

QUÈ HA FET?

Fitxar pel Barça

Feia temps que s'especulava amb la seva arribada al club

A LES XARXES...

Il·lusió

Els culers veuen en aquest fitxatge un bri d'esperança

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Mantenir els mosquits ben lluny

Foto: Pexels

📍 SALUT

Sembla increïble que un ésser tan petit com un mosquit pugui arribar a ser tan molest. Però és així: un mosquit amb ganes de festa et pot arruïnar una migdiada, un bon àpat o una nit d'estiu. Tot i que no podem fer que desapareguin, sí que hi ha maneres de mantenir-los lluny. O, com a mínim, d'evitar que ens piquin.

Quan estem a casa, la lluita principal és prohibir-los l'entrada. Si tenim les finestres obertes, el més útil són les mosquiteres, que s'han d'instal·lar a finestres, portes i altres obertures, segons les recomanacions del CatSalut. Una altra manera de protegir-nos és triar la roba adequada: és millor que sigui de colors clars i, si pot ser, que cobreixi bé el cos (cosa complicada amb aquestes temperatures, tot s'ha de dir). Hem de tenir en compte que els ous i les larves dels mosquits acostumen a trobar-se en zones d'aigua estancada properes a la presència humana. Per tant, cal evitar aquests espais i, si es detecten acumulacions d'aigua a casa, eliminar-les. Per acabar, també comptem amb l'ajuda dels repel·lents de mosquits, que poden ser cremes, gels, esprais o polseres. També ho són algunes plantes i espelmes aromàtiques, que haurem de tenir a prop.

Les claus.....

NO ELS DEIXIS ENTRAR

Instal·la mosquiteres a finestres i portes per evitar que els mosquits entrin a casa

ROBA ADEQUADA

Vesteix-te amb roba de colors clars i, si la calor ho permet, que et cobreixi una mica la pell

AIGUA ESTANCADA

Els ous i les larves de mosquits solen estar en zones d'aigua estancada properes als humans: evita-les

REPEL·LENTS

Fes servir cremes, esprais i polseres repel·lents de mosquits, així com plantes i espelmes aromàtiques

Foto: Pexels

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

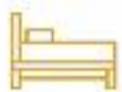
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Nabzalet 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es